

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Kfv. III. 37. 383/2014/3. szám

A Kúria a (...) elnök által képviselt (...) felperesnek a (...) jogtanácsos által képviselt Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság alperes ellen fogyasztóvédelmi ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében a Dr. Puskás János Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Puskás János ügyvéd által képviselt (...)) beavatkozott, a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. november 28. napján kelt 8.K.27.368/2013/5. számon hozott ítélete ellen az alperes részéről 6. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán meghozta a következő

ítéletet

A Kúria a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 8.K.27.368/2013/5. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 20.000.- (húszezer) forint felülvizsgálati és perköltséget.

A 30.000.- (harmincezer) forint kereseti és 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú hatóság 2011. augusztus 25-én a (...) (...) -es számú szeptember 8-án a (...) (...) -as számú (...) boltban tartott helyszíni ellenőrzést, melynek során a pénztáraknál csak egy fajta cigaretta tárolására kialakított oldalvitrineket talált a pénztárak fölött elhelyezett, cigarettát árusítás céljából tartó dobozra szerelve. Megállapította, hogy az oldalvitrinekből is eladható cigaretta.

Az alperes 2012. augusztus 10-i HAJ-00792-6/2012. számú határozatával helybenhagyta elsőfokú szervének azt a döntését, miszerint az ügyben fogyasztóvédelmi tárgyú rendelkezés megsértése nem állapítható meg. A határozat szerint az oldalvitrinből eladható

a cigaretta, az tehát úgynevezett eladáshelyi eszköz, mely az értékesítést biztosítja. Nem a reklámcél dominált a cigaretták kihelyezésével, tehát az oldalvitrinek felülete annak ellenére nem tekinthető reklámnak, hogy a vitrinek csak egy márkanevű terméket tartalmaztak. A gazdasági reklámtevékenység alapvető feltételeiről és egyes korlátairól szóló 2008. évi XLVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 3. § d) pontja szerinti reklámnak az árusító dobozok nem minősíthetők, mert nem közlést, tájékoztatást, megjelenítést tartalmaznak, hanem magát a terméket, amit árusítanak. Egyúttal ezzel az áru ismertsége is növekedik, de a fő cél nem ez, hanem az árusítás. A Grtv. dohányreklámra vonatkozó rendelkezései így a Grtv. 19. § (4) bekezdésének c) pontja az ügyben nem alkalmazhatók, mert az árusítóhely nem reklám.

A felperes keresetében a jogerős határozat elsőfokú határozatra is kiterjedő hatályon kívül helyezését és az alperesi szervek új eljárás lefolytatására kötelezését kérte. Előadta, hogy az oldalvitrinek elhelyezése, egyetlen fajta cigarettával való feltöltése, egyben a háttérnek a csíkozása gazdasági reklámnak minősül, és a megengedett mértékűnél nagyobb reklámozását jelenti a dohánytermékeknek.

A Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság az első- és a másodfokú határozatot hatályon kívül helyezte és az elsőfokú szervet új eljárásra kötelezte. Indokolása szerint az oldalvitrinben elhelyezett cigaretta reklámnak minősül. Reklámnál annak méreteit illetően nem áll rendelkezésre az eljárásban adat. Ennek tisztázására az eljárás megismétlésének van helye. A bíróság a Grtv. 19. § (4) és (5) bekezdésére hivatkozott.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, kérve annak hatályon kívül helyezésével a bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását és a kereset elutasítását. Az oldalvitrin nem tekinthető reklámnak, így nincs szükség új eljárásra. A reklámfelület mérésére jogszabálysértésként a Grtv. 3. § d) pontját jelölte meg. Arra hivatkozott, hogy határozatában az oldalvitrin árusítóhelykénti vagy reklámkénti minősítésével kapcsolatban helyes döntésre jutott. Mind a kereset, mind a jogerős ítélet, mind a felülvizsgálati kérelem hivatkozott különböző kúriai eseti döntésekre.

A Kúriának az ügyben arról kellett döntenie, hogy az árusítóhelyek pénztárai fölött elhelyezett doboz oldalára függesztett úgynevezett oldalvitrinek és az azokban található egyfajta dohánytermék olyan dohányreklámnak minősül-e, ami miatt helye van a Grtv. rendelkezései alkalmazására.

A felülvizsgálati kérelem alapos.

Az ügyben, mint ahogy a Kúria a tényállásban is írta, a felperesi keresetek tárgyában terjedelmes joggyakorlat alakult ki. Az oldalvitrinek vonatkozásában a Kúria korábbi számos ítéletében kifejtett okfejtésével egyezően hangsúlyozza, hogy az elsőfokú bíróság tévesen jutott arra a megállapításra, miszerint gazdasági reklám valósult meg a termékek kihelyezésével. A vitrinben eladásra kínált terméket helyeztek el olyan helyen, ahol az egyéb eladásra szolgáló termékek is voltak, így eladásra kihelyezés valósult meg, amely nem tiltott a Grtv. 19. § (1) bekezdése alapján, ennek következtében nem gazdasági reklám közzététele történt. Nincs szükség tehát annak további vizsgálatára, hogy mekkora volt az a reklámfelület összesen, illetve hogy a reklámfelület a megengedettnél nagyobb volt-e annál, beleszámítva az oldalvitrinek méretét is.

A Kúria álláspontja továbbá, hogy önmagában egy adott árucikk egy-egy csoportba való elhelyezése nem feltétlenül reklám, hanem az áru eladáshoz való, annak könnyebb megtalálását lehetővé tevő csoportosítása. Abból tehát, hogy meghatározott árucikkek egy helyre vannak csoportosítva, és a - adott esetben - cigaretták nem össze-vissza vannak egymás mellé téve, nem vonható le olyan következtetés, hogy a csoportosítással reklámtevékenység folyt.

Fontos volt az ügyben vizsgálni, hogy a kihelyezés hol történt és, hogy a kihelyezésben a reklámtevékenység vagy az eladási célzat volt-e az elsődleges. Abból a körülményből, hogy az eladásra kialakított szerkezet két oldalán még kiegészítő szerkezeteket helyeztek el, nem teszi megállapíthatóvá azt, hogy ezzel reklámtevékenységet folytattak, hanem csak az állapítható meg, hogy az eladást szolgáló szerkezet mérete megnövekedett.

A Grtv. 3. §-ának d) pontja szerint gazdasági reklám: olyan közlés, tájékoztatás, illetve megjelenítési mód, amely valamely birtokba vehető forgalomképes ingó dolog - ideértve a pénzt, az értékpapírt és a pénzügyi eszközt, valamint a dolog módjára hasznosítható természeti erőket - (a továbbiakban együtt: termék), szolgáltatás, ingatlan, vagyoni értékű jog (a továbbiakban mindezek együtt: áru) értékesítésének vagy más módon történő igénybevételeének előmozdítására, vagy e céllal összefüggésben a vállalkozás neve, megjelölése, tevékenysége népszerűsítésére vagy áru, árujelző ismertségének növelésére irányul (a továbbiakban: reklám). Az idézett törvényhelyből megállapítható, hogy reklámnak akkor minősül valami megjelenítési mód, ha az az áru értékesítésének előmozdítására, ismertségének növelésére irányul. A reklámnak ezzel a céllal kell megjelennie. Ilyen célzat megvalósulása nélkül nem reklámtevékenység valósul meg az áru árusító polcra való kihelyezésével, hanem az árusítással összefüggő, attól elválaszthatatlan helyzet teremődik. Az áru megvásárlása előtt módot kell adni annak megtekintésére. A megtekintés biztosítása nem

tekinthető reklámnak. A tényállásból megállapítható, hogy a vitrinből árusítás is történt, ezért a célzat, aminek alapján reklámnak lehet az árusított dobozokra függesztett kiegészítő dobozokat tekinteni, nem állapítható meg. Tekintettel arra, hogy reklámtevékenység hiányában a reklámfelület felmérésére nem volt szükség, ezért szükség nem volt az eljárás megismétlésére sem.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése hatályon kívül helyezte és helyette a jogszabályoknak megfelelő új határozatot hozva a felperes keresetét elutasította.

A felperes a Pp. 78. §-a alapján köteles az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költségeit.

Az illeték viselésére kötelező rendelkezés az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény rendelkezésein alapszik.

Budapest, 2014. szeptember 30.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács Ákos s.k. előadó bíró, Dr. Minya Krisztián s.k. bíró